

ÉRTÉKVÁLSÁG – ÉRTÉKVÁLTÁS

Oly korban élünk, amikor nemcsak a gazdasági élet, az életminőség, a társadalom alaptörvényei, a család, a nevelés, a gondolkodás van válságban, átalakulásban és az eddigiektől eltérő irányú mozgásban, hanem az ember belső gondolkodása, értékítélete is válságba került. Amit az előző századokban rendíthetetlennek vélték vagy tartottak, megrendült, relativizálódott.

Még a hívő ember is gyakran kapkodja a fejét, hogy kinek higgyen. Nem a Biblia vonatkozásában mondom ezeket, hanem a gyülekezet gyakorlatában, vagy ahogy szakzsargonban mondani szokták: a kegyesség gyakorlásában is nagyon sok minden bizonytalanná vált. Azt többekévesé elfogadja mindenki, hogy fejlődésnek lenni kell. A fiatalság másképpen gondolkodik, és saját magának kívánja kialakítani a gyakorlatát.

Milyen összeütközéseket jelent, hogy csak az alapfokról beszéljek, az énekkultúra változása. A fiatalok nem szeretik a szerintük elavult ének formákat. Újat, dinamikusabbat akarnak és alakítanak ki maguknak. S mikor ezt jelzem, egyáltalán nem a világi zenéből importált formákra gondolok, mert az már más kategóriába tartozik.

A valódi mellett egyre nagyobb számban jelenik meg a talmi, a hamis, az ál-valódi. S ami még nehezebbé teszi az eligazodást, gyakran az ál és a valódi szinte szétválaszthatatlanul keveredik. Erre igazán illik Jézus példázatának megállapítása: a konkoly és a búza oly anynyira összekeveredik, hogy csak a csépléskor választható szét egymástól. Az Ige figyelmeztet, hogy avatatlan kézzel nem is szabad a gyomláláshoz kezdeni, mert a konkollyal együtt az jó búzaszárakat is kihúzzálnánk.

A napokban hallottam egyik, egész

világot járó evangélista előadásában ezt a kis történetet, amit most közre szeretnék adni. Valahol, egy távoli országban, ahol a cirkusznak még nagy kultusza van, a fő attrakciónak számító idomított gorilla előadás előtt egy nappal kimúlt. Az egész társulat kétségbeesve tördelte a kezét, hogy a plakátokon is beharangozott nagy mutatvány, ami igazából az embereket vonzotta, dugába dől. Egyszer valakinek támadt egy ötlete. Van a kellékek között egy gorilla mez, gorilla öltözet, megszólalásig hű, csak legyen aki felveszi és képes utánozni a gorilla mozgását. Egy másik társulati tagnak eszébe jutott egy fiatal atléta, akit talán megkérhetnének erre. Megkérték, elvállalta. Az előadásra kicsit gyakorolt, majd elkezdődött a bemutató. A szokott számok végére hagyták a nagy attrakciót: a gorillát. Mindenki feszülten várta. A gorilla, egy hatalmas kötélben a porond fölé repült, és elkezdte mutatványát. Óriási éljenzés, tapsorkán. Olyan tökéletesen mozgott, hogy senki sem sejtette, hogy ember van a gorilla bőrből. Hatalmas hinta lengésekkel hol a közönség fölé, hol vissza lendült. Aztán egy hirtelen elhatározással megváltoztatta a lengés irányát, és oldalra kezdett el lengeni egyre nagyobb ütemben. Oldalt voltak a vadállatok ketrecai. Legelő az oroszlánketrec. Ahogy nőttek a lengések egyre inkább a felül nyitott ketrec fölé került. Az oroszlán először megdöbbenve látta, hogy felségterületéhez közeleg valaki, aztán egyre nyugtalanabbá vált. Az egyik odalendülés végén azonban történt valami. Valahogy nem szorította a „gorilla” elég erősen a kötelet, és elkezdett csúszni lefelé, s néhány másodperc múlva hatalmas puffanással az oroszlánketrec közepére esett. Mindenki néma csendben, lélegzetvisszafojtva figyelt: most mi lesz? Az

oroszlán, farkát idegesen rángatva azonnal támadásba lendült. Csak a kellő pillanatot várta. A „gorilla” kétségbeesetten hátrált a sarok felé. És mikor az oroszlán ugrásra feszítette a lábát, kétségbeesetten tört ki belőle: segítség!

Az oroszlán megdermedt, odament egészen a „gorilla” elé, és hirtelen halk hangon megszólalt: „Ne kiabálj, én sem vagyok igazi oroszlán!”

Igen. Tökéletesen teljesedik be Jézus szava, hogy az ördög mint ordító oroszlán jár szerte, és igyekszik elrémíteni, még Isten gyermekeit is. Hozzájuk nem nyúlhat, de ha azok a réműlettől maguk hagyják el Isten-gyermeki mivoltukat, akkor elragadja őket.

Nagyon tanulságosnak találtam ezt a történetet. Valóban, ha nincsen meg bennünk Isten Lelke, aki figyelmeztetne, hogy hamisítvány, bizony nagyon gyakran az ámitó törébe kerülhetnénk. Hogy ez ne következhesse be, belső értékkel kell rendelkezünk. Akinek nincsen ez meg, az kérheti Istentől a csalhatatlan értékmutatót, az Isten gyermekeiben lakozó Szentlélek eligazítását.

Értékválságból, a régi, szakadt, hamis értékgyűjteményből értékváltással új értéket kaphatunk.

Most ünnepeltük Pünkösödöt, a Szentlélek eljöttének, vagy ahogy mondani szokás: kitöltetésének ünnepét. Az igazi értéket Ő adhatja meg, a mai, egyre bizonytalanabbá váló, erkölcsi érzékét hamis „erkölcsre” cserélő világban. Mindenki elnyerheti, megkaphatja. Isten mindenkinek ingyen kegyelemből kínálja. Ezt szeretnénk hirdetni mi, erre törekszünk, hogy az üzenet mind tisztábban hangozzék fel: vigyázzatok! Lámpásokat ki ne aludjon, mert a Völegény közeledik.

Gaál Ferenc

Hanna-misszió Indonéziában

A Trans World Radio (TWR) missziós szervezete a női hallgatók felé fordul az- zal a céllal, hogy a rádió hullámhosszán keresztül a világ minden tájára eljusson a Jézus Krisztusról szóló örömmézenet és bátorítás.

Imádkozzuk a Hanna-misszió munkatársaiért, hogy Isten adjon számukra védelmet, amikor hallgatókkal találkoznak és rádiókat osztanak szét indonéziai és kínai útjuk során!

Egy indonéz keresztyén asszony története:

Istenem, segíts!

Madalena kövé dermedt. A terroristák felgyújtották a templomot, miközben emberek tartózkodtak bent. Madalena szeretett férjét meggyilkolták. Sírva rohant ki az épületből: „Istenünk, segíts rajtunk!”

Hirtelen egy kemény kéz durván megragadta. „Allah akbar,” – szólt a hang, vagyis „Allah hatalmas”.

Madalénának csak egy mondat jutott eszébe: „Istenem, segíts!”

„Majd én megmutatom, hogyan segít rajtad a te istened!” – válaszolta a terrorista. Madalena hideg tárgyat érzett a szájában: a fegyver hatalmas durranással sült el.

Indonéziában több mint 234 asszonyt és gyermeket gyilkoltak meg a támadás során.

Csudálatos módon Isten megőrizte Madalena életét. Bár az arca csúnyán eltorzult, hangja és hallása sérült, Isten képessé tette arra, hogy gondoskodik három gyermekéről, és hogy továbbra is megossza hitét másokkal.

Elkezdődik a “Biblia üzenete” sorozat magyar nyelvű kiadása

Jónéhány évvel ezelőtt a hallgatók kérésére aláírási akcióba kezdtünk. Célja az volt, hogy a rádióban hangzó Biblia üzenete sorozat írásban is megjelenhessen, s ehhez engedélyt, s ha lehet valami támogatást is szerezhessünk a kiadótól. A válasz akkor nagyon kiábrándító volt. Kiadhatjuk a könyveket, de anyagi bázist ehhez nekünk kell teremteni...

Akkor úgy gondoltuk, a 66 kötet kiadása meghaladja az erőnket, s nem is várható, hogy egyáltalán belevághatunk egyszer, ha csak Isten valami rendkívüli csodát nem tesz. Mondjuk, jelentkezik egy szervezet, egy alapítvány: adjuk ki együtt!

S íme, a csoda megtörtént. Miközben a Magyar Evangéliumi Rádió Alapítvány Dr. Gerzsenyi László szakavatott tolmácsolásában már több mint 10 esztendeje sugározza ezt a sorozatot, a Jó Hír Iratmisszió Alapítvány kezdeményezte és felvállalta a kiadást.

Hogy miben lesz ez segítség a bibliatanulmányozó ember számára? Ezt leginkább talán egy kis részlet világíthatja meg J. Vernon McGee Galata levél c. könyvéből – amolyan bemutatkozásként!

“Az 1Kor 2:9–10-ben olvassuk: »Hanem hirdetjük, amint meg van írva: ‘Amit szem nem látott, fül nem hallott, és ember szíve meg sem sejtett’, azt készítette el az Isten az őt szeretőknél. Nekünk pedig kinyilatkoztatta Isten a Lélek által; mert a Lélek mindent megvizsgál, még Isten mélységeit is.« Ez egyszerűen azt jelenti, hogy Isten igéjének igazságát csak Isten Lelke magyarázhatja, és amíg ő meg nem magyarázza, addig az ember nem tudja megérteni. Ezért van különbség ma az emberek között. Az ember közeledhet Isten igéjéhez egy kiváló képességű, ragyogó elmével, s megtanulhat valamit a történelemtől, archeológiáról és nyelvről. Szakember lehet a héberben és görögben, de még mindig nem tudja, hogy mi az Ige igazi értelme. Miért? Mert Isten Lelke a tanító. Még Ézsaiás próféta is ezt mondta: „Soha, senki sem hallotta, fülébe nem jutott, szemével nem látta, hogy volna Isten rajtad kívül, aki ilyet tenne a benne bízókért.” (Ézs 64:3) Ha meg akarod ismerni Krisztust, akkor csak Isten Lelke nyilatkoztathatja ki őt neked. Még az a lelkiileg érett keresztyén is, aki már évek óta ismeri az Igét, éppen úgy segítségre szorul a Biblia tanulmányozásában, mint a Krisztusban újszülött, mert mindenkit Isten Lelkének kell oktatnia...

...Amikor elkezdtem teológiai tanulmányaimat, én voltam a legfiatalabb az osztályban. Amikor meghalt édesapám, három–négy évre abba kellett hagynom a tanulást, és amire visszatértem, én lettem az osztály legidősebb tagja. Nagyon sokat kellett bepótolnom. Be kellett látnom, hogy bibliaismeretben nagy hiányosságaim vannak. Otthon még csak nem is láttam Bibliát. Sohasem hallottam egyetlen imádságot sem a szülői házban. Nem ismertem a Biblia könyveit. Teljesen tudatlan voltam. Senki sem volt tudatlanabb Isten Igéjében, mint én, és ezt én is éreztem. Sok időt kellett fordítanom a Biblia könyveinek és más alapvető ismereteknek a memorizálására, amelyeket nem tudtam, amikor a Bibliát tanulmányozni kezdtem. Kisebrendűségi komplexusba estem. Amikor fiatalemberként prédikáltam, s láttam ősz hajú embereket a gyülekezetben, ezt mondtam magamban: »Amit én fogok mondani ezeknek az embereknek nem jelent többet egy adag bébitápszernél, hiszen ők aztán már igazán ismerik a Bibliát!« Mégis nyitva tartottam a szemem. Rá kellett jönnöm, hogy nagyon sok ősz hajú ember lelkiileg még a csecsemőkornál tart. Sohasem voltak nagykorúak. Az igazság, amit ekkor tanultam meg, valahogy így hangzik: engem a fiatal hívőt éppúgy Isten Lelke képes tanítani, mint ahogy az érett keresztyéneket is ő taníthatja. Ez egy teljesen új igazság volt a számomra, és nagy bátorításomra szolgált, amikor a lelkipásztori szolgálatot elkezdtem.

Barátom, ha új hívő vagy, Isten Lelke, aki engem tanítani kezdett, téged is felkészíthet...

J. Vernon McGee

A két alapítvány együttműködése nyomán íme elkészült a Biblia üzenete sorozat első kötete, a Galata levél.

A “Jó Hír” Iratmisszió Alapítvány és a MERA vezetőiként hitben megtettük az első lépést: bár az egész sorozat kiadásához még korántsem áll rendelkezésünkre a teljes fedezet, mégis Isten további vezetésében bízva hisszük, hogy szükségünket a mi elgondolásainkat meghaladó mértékben betölti majd.

Szeretettel kérjük Olvasóinkat és Hallgatóinkat, imádkozzanak azért, hogy a sorozat kiadása elől minden további akadály elháruljon, és a szükséges források időben rendelkezésre álljanak. A sorozatból 2004 őszére tervezzük az Efézusi levél és karácsonyra a Máté evangéliumának kiadását.

Kulesár Tibor
MERA

Paul J. Meehan
„Jó Hír” Iratmisszió Alapítvány

Pápai képek

A dunántúli barokk kisváros főtere a borús ég alatt is üdítő látványt adott: színes-tarka homlokzatok, égigérő templomok. Nyugodt utcák a budapesti nyüzsgés után. A felüdülés a falak mögött is folytatódott: mosolygó arcok, bátorító kézszorítások, vendégszeretet.

A nyugalom napja volt: első találkozásom Pápával, és első élményem hallgatóinkkal.

Pálmai Nóra

Az internetes rádiózásról

Az előző Antenna újságokban igyekeztünk többoldalú információt adni mindenkinek az internetes adásokról.

Most szeretnék valami személyeset megosztani veletek az internetes rádiózás szépségeiről.

Az egyik fontos dolog a határtalanság – a szó szoros értelmében. Talán könnyebb ezt megérteni, ha megemlítem, hogy az Internet segítségével a tengeren túl, az őserdő közepén, egészen pontosan akárhol hallgathatnak bennünket. Ez így pusztán egy adat, de amikor a legkülönbözőbb helyekről kapunk levelet, az nagyon lelkesít minket, műsorkészítőket. A föld végső határáig szól így az üzenet magyarul, és Isten az Ő csodálatos útján valahogy eljuttatja magyarul halló fülekhöz, része vagyunk mi is ennek a határtalanságnak.

A másik csodálatos dolog, hogy megtapasztalhatjuk a műsorkészítés alatt az igazi csapatmunka szépségét. Egyszerre többen foglalkozunk a program zenei részével, a technikával, az anyaggyűjtéssel. Ez a csapatmunka, olyan mint egy jól működő gépezet, és úgy gondolom, amikor Jézus a testről és tagjainak munkálkodásáról beszélt, valami ilyesmit képzelt el. Százszázalékos „egymásra figyelmet” tanulunk Isten iskolájában a szolgálat közben, ahol néha nem is áttekinthető, hogy ki kinek segít.

Terveink:

Szeretettel és imádságot kérve számolok be terveinkről.

Szeretnénk ellátogatni ifjúsági csoportokba, és kipróbálni, miként működik a helyszíni közvetítés. Olyan gyülekezetek jelentkezését várjuk, ahol van ADSL-vonal, és nyitottak erre a lehetőségre. Ha van ötleted, vagy éppen a te közösséged pont ilyen, kérlek, írd címünkre: radio@mera.hu

Szeretettel a szerkesztő:

B. Eszter

AJÁNLO:

Június 18.

Művészetekről

Kersztyének és az irodalom

Június 25.

„Ez az a nap”

Beszámoló és visszaemlékezés

Július 3.

„Nézz szét...”

Görögországban milyen az élet?

Nyári versek

HAJNALI HARMAT

Integetnek a barna bokrok,
a napsugár olyan feloldott,
illatos, könnyű szél suhan.
Fák nyújtózkodnak arany ködben
alattuk kék pillangó röppen,
a csendnek ezer hangja van.

Legyek harmatcsepp hús
hajnalban,
csillogj bennem és süss át rajtam,
Téged tükrözzelek, Uram.

Ölbey Irén

ÚJ NAP REGGELÉN

Ma újból itt vagyok–
kegyelemből, hogy
szeresselek teljes
szívemből,
hogy elfogadjam,
mit elrendelsz életemben,
rám vigyázó, szelíd
szemed fényét
add észrevennem.

Ferenczi Gyuláné

ŐSZ VOLT

Ősz volt, mikor erre jártam
Rozsdásan lángolt a vidék
Most a nyár lázában ég
Virágor lengedez lágyan

Mosolyog a báránnyelűs ég
Dalt cifráznak a madarak
A lenge fű fénylő smaragd
S a szél így susog: áldás, bőségek

Ősz volt. Most a nyár szárnya
rebben
A fák, a bokrok ága között
S dúdol végtelen örömet

A tüz és illat mérhetetlen
S szívemet titok s mély ige
S Isten szépsége tölti be

Ölbey Irén

ARCKÉPCSARNOK

Szolgatársunk: Bozsóki Sándor

...JÓ – JÓ, DE MI VAN A
BŰNEIDDEL?

Egy fiú és egy lány találkozott egyszer, és úgy döntöttek, hogy együtt folytatják életútjukat jóban és rosszban. Bozsóki Sándor és volt menyasszonya, (ahogy Sanyi bácsi mindig is hívja párját) Mária néni hűséges munkatársunk már 1993–óta.

Idős szülők egyetlen gyermekéként látta meg a napvilágot Sanyi bácsi. Járogatott édesapjával a templomba, de a címbeli kérdést egyik barátja szegezte neki, amikor rendes, vallásos életének egyik pontján Isten megszólította. Sándor kész volt szembenézni bűneivel, és a kereszthez menni. A hívő emberek között nem érezte soha magányosnak magát. Aztán találkozott egy lánnyal, Máriával. Feleségül vette, és elindultak a közös úton. Szépen jöttek a gyerekek, majd ki is röptek, aztán jöttek az unokák és mindezek mellé a tengernyi szolgálati lehetőség.

Ezek közül bölcsen kell(ett) választani, hiszen az ember ideje véges. Isten mégis előre látta, hogyan is lesz alkalmas Sándor és Mária mindezek elvégzésére. Sanyi bácsi rokkantnyugdíjas lett és egyszerűen – ahogy ma mondani szokás – teljes idejű, 24 órás szolgáltató vált belőle.

Egyik alkalommal egy börtönben találta magát, na nem azért mert bármit is vétett volna a BTK ellen, hanem mert engedelmes volt és meghallotta Isten hívását, aki a cellák világa felé terelgette őt. Valami különleges érzékenységet vélt felfedezni magában, amikor a "bentlakók" közé ment az örömhírrrel. A mai napig hűségesen szerkeszti a börtönújság egyik rovatát és szólja az Igét. Patronálja azokat, akik a rácsok mögött meglátták azt a napsugarat, mely a sötétben is valódi és maradandó fényességet tud adni. Szereti a börtönlakókat, mert tudja, hogy semmivel sem bűnösebbek, mint bárki más, csak talán napvilágra került a tettük és emberi szemmel nézve ítélet a jussuk egy világi bíróságon. De Sanyi bácsi a kegyelemre szorult embert látja bennük, akikért ugyancsak meghalt Krisztus – ezért jár közüjük fáradhatatlanul.

És nem fárad a rádiómissziós igehirdetések elkészítésében sem.

A mikrofon mögé érdekes módon került. Egy Dömösi TWR-konferencián tolmácként vett részt, de őt is befogták a feladat, vagyis a 3 perces bizonyágtétel elkészítésébe. Ezután már csak azt vette

észre, hogy egy papírt ír alá, mellyel hozzájárul a sugárzáshoz, és máskor is várják szívesen itt, a Merában. Azóta jön, és éjszakákig is ír egy-egy igemagyarázatot a másnapi felvételre...

A középhullámon, hétfő esténként hallhatjuk kedves hangját. Sorozatokat gyárt, hiszen csak összefüggéseiben és alaposan érdemes forgatni az élet igéjét, a Bibliát. Még júniusban is a Jelenések könyvének tanulmányozására sarkallja hallgatóit. Kapcsolódjanak be!

Ő mindig kész, ha Isten hívja vagy küldi. Megdöbbenő és követendő számomra, mennyire engedelmes gyermeke az Úrnak. Nem csak a Merába vagy a börtönökbe jár töretlenül, hanem háttárainkon túlra is viszi Jézus Krisztus örömhírét, vigasztalását, bátorítását, akár Kárpátjáról, akár Erdélyről legyen szó.

Mindig megy, és vele Mária néni is. Talán úgy tűnhet, hogy milyen fiatalosak és rugalmasak, hiszen megannyi csomagolás és farsztó utazás ellenére is vállalják ezeket a szolgálatokat.

Szabad értük imádkozni, kedves Testvérek! Az egészsége Sanyi bácsinak változó, de amíg bírja, és Isten úgy látja, hogy testi gyengeségei ellenére is eszközként kívánja használni, ő teszi a dolgát. Hálával mondta, hogy milyen jó, hogy Ura adott mellé segítőtársat – valóban, ahogy Igéjében ígéri – hozzá illőt, aki bár sokszor inkább "unokázna", mégis elkíséri útjaira, elsőként hallgatja meg az írásait és mindenben mellette áll.

Hálások vagyunk Bozsóki Sándorért és Mária néniért. Az Úr áldja meg kezük minden munkáját, Aki sokkal bőségebben meg tud adni nekik is mindent, mint ahogy ők azt el tudják képzelni vagy akár csak gondolni is.

Szeretettel jegyezte le:

Elek Éva

A MEGBOCSÁTÁS TERMÉSZETE

A minap a Mera rádió munkatársaival hallgatói találkozón voltunk, ahol igen kedves és jóízű beszélgetés folyt.

Amikor a kérdésekre került sor — legnagyobb meglepetésünkre — egy hallgatónk nem a rádióra és működésére volt kíváncsi, hanem egy igei magyarázatot kért. Szokatlan volt a dolog. Azt éreztem ki belőle, hogy ennek az embernek olyan sürgős és súlyos gondja van, amit még a hallgatói találkozó sem tud elhomályosítani.

A kérdés lényege a megbocsátás volt, és hogy hogyan, miként, miért lehet ezt megtenni.

Bár ott rögtön kapott eligazítást a hallgató a kérdésére, mégis úgy éreztem, hogy szívesen közzé teszem azokat a gondolatokat, melyeket Isten ránk hagyott ebben a kérdésben, már csak azért is, mert kedves hallgatónk is igényelte ezt.

Miért teszem?

Mert úgy érzem, hogy a meg nem bocsátás régi magyar átok. Bármilyen furcsán hangzik is, általában a vagyoni, pénzügyi kérdések körül forog. Sok örökség nyomán lettek már halálos ellenségek a testvérek, sok különválás nyomán taszította mély ellenségeskedésbe a párokat a vagyon rendezése, sok bank ment tönkre családok miatt és vesztették el a kisemberek utolsó fillérékjüket is... és had ne soroljam...

Mit tanít nekünk erről a nagyon nehéz kérdéstről Jézus?

Máté evangéliumában az 5. fejezet 43. versétől így szól a Mester:

– Hallottátok, hogy megmondatott: Szeresd felebarátodat és gyűlöld ellenségedet. Én pedig azt mondom néktek: Szeressétek ellenségeiteket... imádkozzatok azokért, akik háborgatnak és kergetnek titeket. Mert ha azokat szeretitek, akik titeket szeretnek, milyen jutalma lesz annak?... Legyetek ti tökéletesek, miként a ti mennyei Atyátok is tökéletes.

Nos, ezzel a tanítással Jézus jól feladta a leckét mindnyájunknak. Hiszen milyen az emberi természet? Büszke.

Megszólnak? Visszavágok. Megütnek? Odacsapok. Ölnék? Vendettát hirdetek...

...de Jézus azt mondja: NEM! Nem ez a helyes megoldás, sőt ez az, ami tilos!

Az Ószövetség idején, amikor még nem volt világos előttünk Jézus megváltó munkája, akkor – mint láttuk – más törvény volt, de most, amikor az Isten mindnyájunk előtt bemutatta a megbo-

csátás törvényét – Jézus kereszthalálát — már mi is erre vagyunk kötelezve.

Az Úr figyelmeztet minket.

Hogyan is kezdődött az egész ellenségeskedés?

Mi emberek Isten ellen fordultunk. Megloptuk őt. Elvettük dicsőségét és magunk tündököltünk benne. Elrabol-tuk bölcsessége bizonyosságait és a magunk útján járva fennen hirdettük, hogy mi okosabbak vagyunk az Istennél is. Szeretetét elutasítottuk. Fájdalmat okoztunk az Atyának, hiszen pont szeretett tanítványai fordultak ellene és ugyan kivel paktáltak le a háta mögött? Isten legyőzött ellenségével, az embergyilkos Sátánnal.

Kérdezem én: Ha veled — kedves hallgató — egy másik ember így tenne, mit éreznél? Valószínű azt mondanád:

— Soha többé nem akarom látni. Elég volt. Reménytelen. Részemről befejeztem!

De Isten nem ezt mondta.

Ő meg akart bocsátani!

Vagyis mi történt?

A sértett, a meglopott, a megbántott, a hazugsággal vádolt, a kitaszított és akitől elfordultak, az odajött az ellenségéhez, az emberhez és békejobbot nyújtott. Mit gondolsz, mi minden kavarghatott akkor az Úr lelkében?

Ez nagyon nehéz volt, mert a békejobb az egyetlen fiának az élete lett. Meg kellett halnia Jézusnak azért, hogy a béke megszülethessen. Isten ezt vállalta és megcselekedte.

Miért? Mert nem akart ellenségeskedésben élni. Majd megszakadt a szíve az emberért. Ez a rendezetlen viszony ugyanis nem Őt taszította le, hanem az ember került egyre megkötözöttebb állapotba és egyre reménytelenebb helyzetbe.

És miért kellett Jézusnak meghalnia? A bűn ítélete miatt. Mert mindennek ára van. Isten igazságos bíró. A bűnt csak a vér moshatta le. Jézus ezt már tudta amikor tanított. Tehát így szólt:

— Szeressétek ellenségeiteket, amint a mennyei Atya is ezt teszi veletek.

A Római levél 5. fejezetének 10. versében ez így áll: „Mert amikor még ellenségei voltunk Istennek, ő akkor békéltetett meg minket Jézus vére által.”

Gondolod kedves hallgató, hogy ez egy egyszerű dolog? Meghallottam mit kell tennem és csinálom? Ó, nem! Ez nagyon nehéz! Nagyon, nagyon nehéz! Annyira nehéz, hogy még Péter is – a leg-

belsőbb tanítványok egyike – szorongva kérdezte meg a Mestert, gondolom, egy kis kibúvót keresve a tanítás súlya alól –, hogy ugyanmár hányszor kell neki megbocsátania, amikor már azt mondhatja, hogy ez igazán túlmegy minden határon, ez már nem megbocsátható. Talán hétszer?

A Máté evangélium 18:22-ben ez a válasz áll: „Nem mondom, hogy hétszer, hanem még hetvenszer hétszer is.” Ez emberi számítás szerint úgy 490 eset.

Ki tud ennyiszor megbocsátani egymás után tiszta szívből? Szerintem ilyen ember nincs. Jézus is tudta ezt, és valószínűleg látta is Péter elképedt arcát, mert egy példabeszédet mondott rögtön ezután. Most nem írom le, elolvashatja mindenki a gonosz szolga történetét, de a lényege az, hogy egy királynak – aki a mennyei Atya képmása – van két adósa. Az egyik nagyon sokkal tartozik neki, és ott könyörög a királynak, hogy legyen irgalmas hozzá. A királynak megesik a szíve rajta és elengedi a tartozást. Ez a szolga, amikor kifelé megy a palotából, találkozik egy szolgatársával, aki valami csekély összeggel adósa neki. Odamegy, fojtogatja, és amikor az szintén könyörögni kezd neki, akkor nem úgy cselekszik, ahogy vele a király, hanem egyszerűen ezt mondja:

— Nincs bocsánat. Börtönbe veled!

A király mikor megtudta mindezt, odahívatta a gonosz szolgát és hóhérkézre adta.

Jézus még hangsúlyozta a történet végén: nem csak ímmel-ámmal kell ám megbocsátani, úgy, hogy feltartom az orrom, elutasító vagyok, húzom a számat közben és magamban olyanokat gondolok rá, hogy a ruhám is belepirul... Nos, hogyan kell megbocsátani? – szívből! Igazán! Isten, mint tudjuk, a szívüket vizsgálja.

Végülis mit tanít a gonosz szolga története? A mi esetünket Istennel. Sok bűn terhe alatt sosem tudtuk volna Istennek kiegyenlíteni a tartozásainkat, ezért Ő irgalmasan elengedte. De nekünk nemcsak Isten felé vannak ellenséges cselekedeteink, úgymond tartozásaink, hanem az emberek felé is. Isten ezt mondja: Én megbocsátottam neked a rengeteget, te is tartozol megbocsátani embertársadnak a kevesebbet. Bármilyen is az!

Miért? Nézzük meg a Máté 6. szakaszának 14. versét: „Mert ha az embe-

Élnek a lehetőséggel!

Szeretettel köszöntök minden kedves rádióhallgatót és levélíró, akik felkeresnek leveleikkel, hogy egymással ilyen formában is kapcsolatot tudjunk tartani. Igaz, hogy minden adásunkban elhangzik a felszólítás, hogy keressenek fel leveleikkel, de az külön öröm számomra, hogy élnek a lehetőséggel, és megosztják velünk gondolataikat. Így módom van arra nekem is, hogy nagyon sok, rendszeresen levelet író testvérrel kapcsolatot tudok teremteni.

Kitűnik a levelekből, hogy mennyi áldást nyernek adásainkból, ahogy egy kedves nőtestvér írta: „Áldott legyen az Isten, mert én is nagyon sok áldást kaptam a rádiós szolgáltatásokon keresztül, most pedig már éleltszükségletté lett a számomra, mivel betegsémem miatt nem tudok a gyülekezetbe járni.” Innen látom azt, hogy a rádió tulajdonképpen pótolja sok esetben a gyülekezetet is, betegség vagy a nagy távolságok miatt. És ilyenkor örül a szívem, ha azt írhatom válaszként, hogy ez a mi célunk is, hogy utolérjük azokat, akik éheznek és szomjúhozó az Igét.

Nagyon sok esetben úgy érzem és látom is, hogy családtagnak tekintenek bennünket. Megírják gondolataikat, problémáikat, amelyeket mi is saját életünkben ugyanúgy átélünk. Nagyon sokszor előfordul, hogy imakéréseket kapunk, imádkozunk megtérésekért, hogy családtagjaik minél előbb megtalálják Jézus Krisztus megváltó kegyelmét. Imádkozunk betegségben szenvedőkért, kórházban lévő testvérekért. Ezt szívesen tesszük, mert úgy érzem, hogy ezek a kérések kedvesek Isten előtt, mert a közbenjáró imádságnak nagy ereje van.

Kaptunk olyan levelet is, ahol arról értesít a kedves hallgató, hogy minden adásra, minden időpontra van külön egy-egy rádiója, így a jelzett időpontban csak be kell kapcsolni a készüléket. Igazán hála tölti el a szívemet, amiért ilyen igény van ezekre a műsorokra, és hogy munkánk nem hiábavaló az Úrban.

Sok hallgatótól kapunk levelet a határon túlról is. Nagyon nagy szeretettel válaszolunk minden levélre, olyanokra is, amit az alábbiakban olvastam: „...hálás vagyok a mennyei Atyámnak, hogy idős korom ellenére tart a kegyelem, és nem vont meg irgalmasságát 72-ik életévemben, csodálatos, hogy oly messze Budapesttől, ide is elérkezik az éter hullámain a műsor...”

folyt. 7.oldalon

reknek ti nem bocsátotok meg, akkor az Atya se bocsát meg nektek.”

No, ez jó kemény szó. Ha csak egy kicsit is szeretem magam, már sokkal több érve van, ami mellett szól, hogy megbocsássak – bármit vétett valaki ellenem – mintsem haragot tartjak. Aztán a haragnak van egy furcsa természete is: leginkább azt teszi tönkre, aki befogadja az életébe. Felőrli az idegét, tönkreteszi az egészségét, elkülöníti az emberektől és így tovább. Tény, hogy aki haragot tart, az sinyli meg jobban.

Tehát a legfontosabb érv: csak akkor mehetek be az Atya közösségébe, ha megbocsátottam, mert ha nem, akkor Isten se bocsát meg, és igencsak nagy bajba kerülök. Mekkora!?

A Máté evangéliuma 5. fejezetének 25. verse így szól: „Békülj meg addig az ellenségeddel, amíg élsz, mert ha nem teszed, akkor a Sátán átad az igaz bírónak és te bizony börtönbe kerülsz.” Vagyis a pokol rabságába.

Ez a második és igencsak nyomós érv. Rokon az elsővel.

Még mindig azt mondom, amit Jézus is tanított, hogy embernek ez bizony nem megy. Ezért is mondta Jézus, hogy nélkülem semmit sem tudtok cselekedni. Mert az emberi csekélyke erő helyett itt is Isten Lelkére van szükségünk. De honnan vegyük ezt? Azt mondja az Ige, hogy térj meg, merítkezz be, és tied lesz a Lélek. De csak akkor, ha mindezt igazán és nyitott szívvel teszed. Isten nem lakik egy Sátánnak berendezett főhadiszállás kiglancolt kis sarkában. Ezt ne várd Istentől. Vagy övé a terep, vagy nem megy be hozzád, és akkor az ereje sem a tied. Következésképp: Ítélet. Pokol. Saját döntésünk a választás!

Beszélgünk továbbra is igen őszintén egymás között. Emberek vagyunk és újabb kérdések merülnek fel. Hol itt az igazság? Kiraboltak, megtépáztak, tönkretettek... jó, megbocsátottam, de akkor hol itt az igazság? Nem ő jár jobban? Erre két válasz van. Mind a kettő: nem. Én járok jól, ha megbocsátok, mert bejuthatok Isten színe elé. Ennél jobb csere a világon nincs.

A másik válasz a Lukács evangéliuma 18. fejezetének 7. versében áll: „Vajon nem áll-e bosszút Isten az övéiért?”

A válasz az, hogy bosszút áll.

Van igazság és van ítélet. Vagy a bűnös szenvedni el az ítéletet, vagy ha megtér: Jézus szenvedte el érte. Ez had legyen a bíró dolga, ne a mienk. Ne akarjunk mi ítélkezni, Isten helyett Isten lenni!

De még ez sem minden. Péter első

levelében, az 5. fejezet 8. versében így ír: Vigyázatok, mert az ördög mint ordító ellenség jár körbe és körbe, hogy elnyeljen titeket. Mit jelent ez a mi esetünkben?

Nem az ellenem vétő embert kell ellenségnek tartanom, hanem a bűnt és annak atyját, a Sátánt. Az ember megtévesztett, mint ahogy mi is többször voltunk már azok. Ezt sose felejtjük el...

Igaz ugye, hogy amikor mi Isten bocsánatát kérjük, akkor szinte el is várjuk, hogy rögtön megbocsásson, fel se emlegetse, mert ez az igazi szeretet. Immár nekünk is ilyennek kell lenni: igazán szeretőknek.

Aztán még mond valamit az Isten. Eddig volt szó Istenről és rólad, de az Ige megemlékezik arról is, aki megbántott. A Római levél 12. fejezet 20 versében ezt a tanácsot olvassuk: Isten majd bosszút áll, de te a rosszat jóval győzd meg.

Miért? Más helyen így ír az Ige: mert parazsat gyűjtesz a fejére. Aki rosszat tett a másikkal, és emberi mértékkel érthetetlen módon nem ugyanazt kapja vissza, az olyan élményt szerez, amivel nem tud mit kezdeni. Szabadulni akar tőle, mintha a parazsat akarná lekapni a fejéről. Ebben a keresésben eljuthat Istenhez, és az Atyának ez a célja. Így lesz a „jó” a győztes.

Talán még egy gondolat a végére. Sokan szenvedtünk már veszteségek miatt. Ismertem egy asszonyt, aki megbocsátott annak, aki megölte a fiát, sőt imádkozik érte.

Figyelj Istenre: talán neked is mondja, hogy azért engedtem meg ezt az ellenségeskedést közted és közte, mert így kapcsolatba kerülhettél velem, és nincs senki más aki imádkozhatna érte... csak te, az én szolgálóm...

Veszteséged van? Tedd le az Úr elé, és bocsáss meg. Könnyű? Nem! Harc? Igen! De megtehető!

Egy biztos, Isten sosem marad az adósod! Ő betölti a te szükségedet akár lelki, akár anyagi kérdésekről is van szó, hiszen nála van minden gazdagság.

Lehet, hogy jobb így az Úr gondoskodásában élni, mint az általunk megszerzett javak biztonságában. Lehet, hogy felfigyelsz ez által valami olyasmire, ami a gazdag ifjú gondja lett: Mindent odaadna Istennek, csak a vagyonát nem.

Tedd fel magadban a kérdést, kedves hallgató: Számodra mi a fontosabb? – a pénz vagy Isten? ... és a megbocsátás többé nem kérdés.

Szeretettel üdvözöllek:

Salyámosy Éva

Lelkiposta – levélrészletek

Tavasza van. Évek óta először igazi tavasz. Ez az évszak a legtöbbek számára a legkedvesebb, s számtalan meglepetést és örömet tartogat. Ezekben a hónapokban minden nap valami új virág nyílik, valami új termés kezd kibontakozni, szóval az egész természet szinte harsogja, hogy Isten szeret és megáld... Legálábbis májusban ezt könnyű meglátni. Az udvarunkban fészkelő madarak már lassan repülni tanítják az első fészkelőket, s néha csivitelésüktől olyan hangos az udvar, hogy bátran azt hihetnénk, ők vannak otthon, s mi vagyunk a vendégek. Ám félretéve a tréfát: Isten nekik is meghozta az áldást, hiszen számukra terített asztal most a kert, a fák, a bokrok alja... Dolgoznak is lelkesen, hiszen a nagy gonddal építgetett puha fészkekben mindenütt követeli a magáét a következő generáció.

Az embergyermek ritmusa más... De azért sokan pilledten érthették el a hóvégét, hiszen az érettségizők túl vannak első írásbeli vizsgáikon, az egyetemisták pedig lassan befejezik a félévet, s jön a várva várt vizsgaidőszak... Aminek egyetlen szépsége, hogy egyszer úgy is túl lesz rajta az ember. S mivel munkatársaink közül néhányan még szorgalmasan koptatják az egyetemi padokat, ilyenkor nekünk is van miért izgulni...

No, de azt hiszem, hogy a május kapcsán igencsak messze kalandoztam. Ezúttal egy szomszédos országból érkezett levél ismertetek. Régi kedves hallgatónk, András bácsi írt Szlovákiából.

Sok szeretettel köszöntünk benneteket az Úr Jézus Krisztus drága nevében, és az Ő köszöntésével: „Békesség néktek!”

Adja az Úr, hogy ebben az évben is olyan áldásos munkát végezzetek, mint az elmúlt évben, hogy még sok-sok emberváltoztassa meg az életét az éter hullámain keresztül, és hallják meg az Úr Jézus hívó szavát. Ő még most is jár, és kopogtat a szívek ajtaján, és várja türelmesen, ki fogadja be Őt.

Én olyan boldog és hálás vagyok az én Megváltómnak, hogy ez év októberében lesz 65 éve a második születésnapom. 18 évesen találkoztam személyesen az Úr Jézus Krisztussal. Januárban töltöttem be a 84-ik életévemet.

„Velem van az Úr, nem félek, ember mit árthat nekem?” (Zsolt. 118,6) Ez az igevers bevált az életemben. Nagyon sok minden mentem keresztül ezek az évek alatt: katonaság, a front, a kommunizmus. Annak dacára, hogy tudták, hívő keresztyén vagyok, volt funkcióm, az Úr Jézus velem volt. Hálás vagyok a 84 évemért, a jó szüleimért, a feleségemért, három gyermekemért, a gyülekezetért, ahová járhattam a családommal.

Soha nem akartam gazdag lenni, de Isten megáldott mindazzal, amire szükségünk volt.

Nagyon hálás vagyok azért is, hogy minden nap hallgathatom a MERA adásait, a TWR Szlovákia és a cseh testvérek adásait, néha a horvátokét is.

Minden nap imádkozom értetek is, és a világon minden misszionárius testvéreinkért.

Egy fogyatkozásom van, nagyon romlik a látásom. Már alig látok írni, olvasni, de ezt is az Úr Jézus kezébe tettem. Gondoljatok ti is rám imáitokban.

Nagyon köszönöm az Antenna újságot.

Még egyszer Isten áldja meg a munkátokat továbbra is. Ő adjon nektek sok erőt, egészséget, békességet. Adja az Úr, hogy még sokan meghallják az Úr szavát, mert az Ő eljövetele már nagyon közel van.

András testvéretek és a család
(P. Ondrej – Szlovákia)

Kedves András bácsi!

Hálával gondolunk arra a sok bátorításra, amely levelein keresztül jött az elmúlt években. A fogyatkozás, amiről írt, a szem gyengülése, sokaknak problémája ebben a korban, de hogy őszinték legyünk, sokszor még jóval fiatalabb korban is. Ám az igazi kérdés az, hogy a lelki szem jól van-e. Mostanában a legtöbb ember ezen a területen szenved a legnagyobb károsodást. Pedig Isten Igéje is azt mondja: „Ha nincs lelki látás, elvadul a nép.” Örülünk annak, hogy András bácsi lelki szemei világosan látják a célt, s nem csak saját szükségeire gondol, hanem kész még bennünket is bátorítani a hit erejével.

Isten áldását kívánjuk András bácsinak és kedves családjának is!

írja egy idős hallgatónk Szlovákiából. Vannak olyan hallgatónk is, akik kritizálnak, nem egyszer a tájékozatlanság ennek az oka.

Öröm számunkra, hogy sok kedves levélíró imádkozik értünk; „Szolgálatukat imádságos szívvel viszem az Úr elé naponta, az Ő áldása, kegyelme kísérje mindnyájuk életét” – írja egyik kedves levélírónk Csetényből. „...az adások által sok-sok erőt kapok, és ha csak tehetem, minden adást meghallgatok, hogy belőle újabb erőt kapjak” – írja egy másik hallgatónk Szegeдрől.

„Mi továbbra is hűséges és hálás hallgatók vagyunk. Szükségünk van rá, nemcsak holmi szokás. Maradunk továbbra is imádkozó támogatói a MERA-nak” – kaptuk az egyik levelet Jugoszláviából. Minden levél biztatás számunkra, hogy szükség van ezekre az adásokra, „...hogy még sok lélek meghallja az Úr szavát általuk” – írja egyik kedves hallgatónk Pásztórol. Köszönjük a kedves idős testvérek imádságait, akik azt írják, hogy ők már csak így tudnak támogatni minket. Minden szívből jövő imádságot meghallgat Isten, és nagyon nagy szükségünk van rá.

Sajnos nagyon sok kérést nem tudunk teljesíteni. Sokan kérnek olyan könyveket, kiadványokat tőlünk, melyeket nem a MERA adott ki, ami csak könyvesboltokban kapható vagy némelyik jelenleg ott sem. Zenei kazettákat sem tudunk küldeni, mert kötnék minket is a szabályok. Minden egyes zenei anyag közlésére a MERA-nak is külön engedélyre van szüksége, hogy műsoraiban felhasználhassa. Csak azokat a zeneszámokat küldhetjük, melyek egy adott műsorban szerepeltek, műsorral együtt. A könyvek esetében könyvesboltok címeit tudjuk megadni, ott kell érdeklődni.

Szeretettel búcsúozom minden kedves rádióhallgatótól és levélírótól abban a reményben, hogy egyre többen keresnek fel leveleikkel:

Rác Márta

50 éves a TWR

Ebben az esztendőben különös ünnepe van a Trans World Radio-nak. 50 esztendeje kezdte el szolgálatát egy kicsiny kis szobácskában, Tangerben, ahol az igehirdető közvetlenül az antenna tövében levő adószobában mondta el a jóhírt, az Isten Egyszülött Fiáról szóló üzenetet. A kicsiny kis kezdet ellenére hatalmas növekedést adott mennyei Atyánk, s ma a világ egyik legnagyobb rádiós szervezeteként gondolhat vissza a TWR az 50 év alatt megtett útra. A Magyar Evangélikus Rádió Alapítvány mint partnerszervezet kapcsolódik ehhez a munkához. Adásaink sugárzása és számos egyéb tekintetben is nélkülözhetetlen az együttműködés. Miközben mi is hálásak vagyunk Istennek a TWR-nek adott áldásokért, örömmel emlékezünk meg arról, hogy az alapító, Paul Freed édesapja milyen jól beszélt még magyarul, s így fia is kötődött magyar testvéreihez, s a magyar rádiómisszióhoz. Isten áldását kívánjuk a TWR szolgálatára, és imádkozunk az előttünk álló időszakért.

A közép-kelet európai régióban dolgozó igazgatók az áprilisban tartott pozsonyi konferencián

antenna

Kiadja a Magyar Evangélikus Rádió Alapítvány
Szerkeszti:
Gaál Ferenc
Molnár Tünde

A rádióadásokat és lapunkat önkéntes adományokból tartjuk fenn. Az Antenna újságot, mint a MERA hivatalos értesítőjét mindenkinek díjmentesen megküldjük, aki azt kéri, vagy akinek a címét megküldik.

Postacímünk:
H-1428 BUDAPEST, Pf. 4
Tel/üzenetrögzítő: (1) 327-0440
WEB címünk: www.mera.hu
e-mail: radio@mera.hu
Pénzadományok az alábbi csekk számlára küldhetők:
OTP Bp. II. 11702036-20573096
Swift code: OTPVHUHB
Adószámunk: 18007411-1-42
Készült: MA-Print Bt. Kiadó & Nyomda
Felelős vezető: Mayer Gábor
Tel.: (1) 424-5958

A MAGYAR EVANGÉLIUMI RÁDIÓ ALAPÍTVÁNY ADÁSAI

Az adásidők 2003. október 26-tól 2004. október 30-ig érvényesek

	Rövidhullám 41 és 49 m 7315 és 6105kHz 10:30 – 10:45	Rövidhullám 49 m – 6170 kHz 18:30 – 19:00 HOT BIRD 21:30 – 22:00	Középhullám 215 m 1395 kHz 20:40 – 21:15	
V	—	Léleképítő	Ifjúsági műsor	
H	—	Mindenkinek	A Biblia üzenete	Evangé- lizáció
K	Ige-tanul- mány	ITM Biblóra Jó hír a távolból	A Biblia üzenete	Gondo- latok
SZE	Nőktől- nőknek	Igesarok	A Biblia üzenete	Gubancok
CS	Igehirdetés	Családi műsor	A Biblia üzenete	Lét és tudat
P	Cigányműsor (kéthetente)	„Érintés”	A Biblia üzenete	Áhítat
	Életutak			
SZO	Gyermek- műsor	Lelkiposta Szolgatárs	Szemel- gető	Lelkiposta

F i g y e l e m A HOT BIRD műholdról digitális rádióadás hallható 21:30-22:00. Technikai paraméterek: TWR Radio Frequency: 12,379.60 MHz Transponder 84 Vertical Polary Symbol Rate: 27500 symbols/sec FEC 3/4 SID: 3080 PID Audio: 3530. Az adás csak digitális vevőkészülékkel fogható!
A frekvenciák / hullámhosszak esetleges változását időben közölni fogjuk. A műsorváltozás jogát fenntartjuk!

Díj hitelezve
1428 Budapest 8.

MERA
Budapest Pf. 4.
H-1428

ANTENNA